

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Iacobi Laynis Secundi Societatis Iesv Generalis
Alphonsi item Salmeronis Vnius in primis decem Socijs**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae Agrippinae, 1604

Noua in Societatem de Pontificis Seminario tempestas excitata sedatur.
Cap. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11740

*Noua in societatem tempestas de Pontificis seminario excitata
sedatur.*

CAP. X.

Dimisso iam Tridenti Patrum Concilio, Romam LAYNES, a. d. i v. idus Decembris cogitat anni 1563. Instratis interea Prouinciæ Italia, qua iter esset, sociorum familijs: hortatus omnes, ad seuerioris vitæ disciplinam, ex Ignatij præscriptis, religiose seruandam. Insequentis mox anni idibus Februarij Romæ grate à suis, exterisque acceptus, tranquilla cum essent omnia, ecce tibi tempestas subito, nec opinata emerfit, non sociorum vitio, sed aduersariorum calunnia. Cæterum hinc mali labes orta. Decretum Tridenti est diuinitus, vt Episcopi in suis quisq; sedibus seminaria, vt appellant, erigerent, in quibus familijs suo aere litteris, studijsq; excolerent magnæ spei adolescentes, qui post Ecclesiæ commodis seruirent, atq; ob angustæ rei familiaris tenuitatem, in studijs ætatem age-

1563.

1 3. senon

renon possent. Seminaria enim rei-
pub. & Ecclesiæ iuventutem esse sa-
pientissimi omnes omnium ætatum
homines iudicarunt : à qua quidem
ætate ducto exordio, vt corrupti ho-
minum mores, ad pristinam Eccle-
siæ disciplinam reuocentur; vna hæc
idonea maxime ratio putabatur. Vi-
sum itaque Pontifici vere Pio, sua
interesse, vt qui legem approbando
tulisset, eandem Romæ, æterna in vr-
be, & orbis capite, primus seruaret,
cæteris vt Episcopis præiret, facemq;
præferret. Verum enim illud est Pla-
tonis Philosophorum coryphæi do-
gma, ad Principis, summiq; Magistra-
tus exemplum componi alios solere.
Dictum itaq; & factum, de ædibus iam
conuenerat, cū ad purpuratorum Pa-
trum senatus Pius retulit, ecquinam
potissimum alumni præficerentur,
quique doctores idonei adhiberentur.
Ventum tandem omnium suffragijs in
eam sententiã est, societati id munus,
plenum & laboris, & fidei, esse man-
dandum : quod vna cum litteris op-
timis etiã pietatis morib. nostra ætate
iuuen-

iuuentutē informarent. Acerbū id a-
 sperumq; auditu accidit Romæ, ple-
 risq; qui id officij quæstus potius gra-
 tia, quam cōmodi publici, ambirent:
 quiq; sua, non reipub. & Ecclesiæ emol-
 lumenta captarent, hacq; via ad ho-
 nores grassarentur. Socijs interim re-
 rum, quæ agerentur, ignaris: quos alij
 in administrādo præferri sibi mole-
 ste ferrent: indignū rati, peregrinos,
 & ignotos homines, vti iactabant, nu-
 perq; in ciuitatē adscitos religiosu-
 los ciuibus anteponi, vsu rerū, expe-
 rimentisq; probatis. Auxit odiū quod
 eo ipso tempore his, qui Pontificis au-
 spicijs, auctoritateq; templa vrbis Ro-
 mæ lustrarēt, comites, Pontificis, ius-
 su, sacerdotes societatis additi sunt.
 Quo in munere recte obeundo, qui
 Censoria, (vt sæpe fit) damnatur nota,
 iniuriā interpretatur: iracundiā præ-
 mit, quæ tempore in odiū vertit: hinc
 vindictæ oportunū tempus expectat.
 Coelatū itaq; odium tandē aliquando
 erumpit, & in socios virus euomit,
 quasi odioso se ipsi muneri obtulissēt
 qui coacti, Pontifici dicto audientes
 I 4 parebant.

parebāt. Igitur rumores ea tempeſtate incertis auctoribus in vulgus diſſipati, ignominia pleni, imperitos enim rerum, indoctos, & barbaros ſocios appellabant. Plures etiam in Romano clero exiſtere doctrina præſtantes, rebusque gerendis idoneos. Horum potius habendam rationem, illos negligendos: Lætari interim ſocij minus quod ipſi ſerio defugerent, ambire alios, ac preſurare: quæ res ut bene urbi verteret, Deum venerando precati, conuitia, atque calumnias ſilentio melius refellunt. Explorata enim illorum, quos adeo aduerſarij commendarent, doctrina, & moribus, periculoque facto, compertum eſt erudientia iuuentuti, & moderanda, ineptos eſſe. Factum itaque decretum Pontificis, Cardinaliumque in eam ſententiam, ſocij ut ſeminarium adminiſtrarent. Hoc etiam addito elogio: publici officij, fideique ſocietatis id munus deberi, tum priuatim LAYNI, qui nuper in Gallia, Concilioque Tridentino doctrinam, religionemque toti orbi teſtatam, ſedi Apoſtolicæ probaſſet.

Igitur

Igitur pridie Cal. Sextilis, quo die octauo ante anno, eo ipso in loco, ex hac vita in beatorum sedes societatis Princeps Ignatius comigrarat. Pius Pont. domum sociorum ingressus, ut suppellectilem, tenuem quidem illam, sed mundam spectaret, doctoresque audiret. Imperat onus illud feminarij administrandi ne detrectent: id è re Ecclesiæ Catholicæ futurum. Parent socij; mox patrono, Sabello Cardinali, Pontificis Legato, adscito: ea tamen lege, ut animorum, & disciplinarum, iuuentutisque instituendæ curam duntaxat gererent ipsi: rem vero familiarem tuendam mandarent alijs, ne quæstû socij inopiæ studiosi captare viderentur. His tantum abfuit ut animi placati fuerint, ut iniecto veluti oleo ignis, odia, seditio- nesque creuerint. Ausi iam audacius probra, atque infanda flagitia nunquam patrata, sed domi conficta, in socios iacere, præsertim in L A Y- N E M, innocentissimum virum, fe- nioresque sacerdotes. Famosos ad hæc libellos, schedasque non Romæ

I 5 solum,

solum, sed & per Italiae vrbes, & trans alpes spargere, litterasq; contumeliarum refertas disseminare applaudentibus haereticis; qui his atrociora mendacia adfingebant, quod societate quam pessime oderat, extincta, praeclearius secum actum iri confideret. Pius vero Pontifex re mature comperita, est vestigio, pro eo ac debuit, indoluit vehementer: remedium adhibuit: Cardinalium Collegio, cui Romanae vrbis administranda cura incumbit, mandat, diligenter inquirat in sceleris auctores, & animaduertant, remgnauiter inuestiget, donec ad verum euadant. Auiti per viatores, & sistere se in iudicio iussi famosorum libellorum auctores. Testes ab his subornati, plerique perturbatione animi, infesta in socios voluntate: alij, quod ab illo vitae instituto foedè descuerant: caeteri, quod Germanico est Collegio, merito suo pulsi, iniuriam, ut ipsi interpretabantur, alta mente retinentes, excidere non paterentur: sed non mirum, calumniam Quæsitio-

ribus

ribus cito perspectam, dum pugnantia, testes, adferunt, seque ipsi, ut fit, refellunt (solet enim in auctoris caput malum recidere) societatis vero innocentiam, fidemque, factam testam, etiam ipsis tacentibus, publice constituisse. Gratulari itaque LAYNI sociisque Cardinales: ceterique bene in societatem animati. Calumniam, Tempestatisque auctor, Pontificis iussu, annuo censu exutus, vixit priuatus, à vinculis etiam poenaque, deprecantibus (quos læserat) sociis, liber. LAYNIS tum patientia, animique in aduersis constantia, enituit: aduersarios vero non modo non odio, sed & beneuolentia persecutus, gratiam illis habuit, & amauit quod exercitum se habuissent, probassentque. Plus enim commodi adferre inimici solent, tametsi nolint, ignorentque ipsi, dum quos lædere, ac præmere student, clariores bonis omnibus, illustrioresque reddunt. Pontifex Pius, non Romæ solum, omni que adeo Italia, silentiū æmulis indixisse cõtentus, trans alpes etiam, quo maledicentiæ

virus penetrarat, literas honoris plenas & amoris ad Caesarem Maximilianum dedit: quarum formula in manibus est, in eandemque sententiã ferre ad omnes Germaniã Principes, qui bene de religione sentirent, & Antifites: docet socios crimine vacare, quod iparsum in vulgus esset, dolere; calumniam ab æmulis confictam, tandem esse dilutam. Rogare itaq; & iubere, non solum susciperent socios libenter, sed etiam pro vetere in auitam religionem studio, vt antea in Domino amplecterentur, fouerent, ac prouerent, experti pridem re ipsa sociorum fidem, doctrinam, vtilitatem, ac vigilantiam, sic ille, Dei benignitate tempestatis globus disiectus, in tranquillitatem, ortiumque vertit, LAYNIS potissimum constantia, sociorum item patientia, precibusque ad Deum fuis, Pius deinde suam in socios beneuolentiam auxit: qui & ante ortam illam tempestatẽ Tusculi in æstiuis agens, accepto nuncio de Alberti Cardinalis Carpenfis (qui societatis patrocinium

cini
NE,
nam
mun
set;
essen
tis se
drum
beat
fisse
accep
Pet

D
facin
missi
poti
tute
gnos
mo,
nis
Luna
tuer
trus

ciniū viuens gesserat) presente LAYNE, socijsque deliberātibus, ecquifnam ex illo Collegio Patrum idem munus suscipere, aut velle, aut posset; subiecit Pontifex, securo animo essent, non frustra sudarent, societatis se patronum fore: vt & Alexandrum quartum Pontificem, sodalium beati Francisci patrociniū olim gefisse Annalibus proditum memoriæ accepimus.

Petri Venuſti è Societate in Sicilia cædes.

CAP. XI.

DVM hæc Romæ geruntur, apud Siculos per idem tempus atrox facinus in societatis sacerdotem commissum, cædesque illata, quam eo potissimum consilio referam, vt virtutem vbi que inuisam esse, quiuis agnoscat. Biuonę non procul Panormo, Collegium socijs Isabella, Ioannis Vegæ clarissimi viri filia, & Petri Lunæ eius ditionis Ducis vxor cõstituerat, regebat id temporis socios Petrus Venuſtus, Italus. Hic morum fa-

1564.

I 7 cilitate,